

چون مرد - ۱

روایت زندگی و خاطرات شهید ابراهیم هادی

به قلم: علی اکبری مزدآبادی

جوان مرد ۱

روایت زندگی شهید ابراهیم هادی

مصاحبه و تدوین: علی اکبری مژدآبادی

ویراستار و ناظر محتوایی: محمدعلی صمدی

ناشر: یا زهراء (سلام الله علیہما) شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۵۹۴-۹۶-۴

نوبت انتشار: پنجم - آذر ۱۴۰۲ تیراژ: ۱۵۰۰ نسخه تیراژ تاکنون: یازده هزار نسخه

لیتوگرافی: سینا چاپ: آریا صحافی: مظفری

قیمت: ۱۲۵۰۰۰ تومان

نشانی: میدان انقلاب اسلامی، خیابان شهدای ۵۱ دارمی، مجتمع ناشران و کتاب فروشان کبوتر،
شماره ۱، تلفن: ۰۶۶۴۶۵۳۷۵ - ۰۶۹۶۲۱۱۶

سرشناسه: اکبری مژدآبادی، علی

عنوان و نام پدیدآور: جوانمرد؛ روایت زندگی و خاطرات شهید ابراهیم هادی - علی اکبری مژدآبادی

مشخصات نشر: تهران: نشر یا زهراء (س)، ۱۳۹۹ مشخصات ظاهری: ۲۸۸ ص: ۲۸۸×۵۰/۲۱×۵۰/۳ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۵۹۴۹۶-۴ وضعيت فهرست نويسی: فیبا عنوان دیگر: روایت زندگی شهید ابراهیم هادی

موضوع: هادی، ابراهیم، ۱۳۳۶- Hadi, Ibrahim موضوع

موضوع: جنگ ایران و عراق، ۱۳۶۷-۱۳۵۹ شهیدان - سرگذشتname

موضوع: Iran-Iraq War, 1980-1988 -- Martyrs Biography شهیدان - ایران - بازماندگان - خاطرات

موضوع: Martyrs -- Iran -- Survivors -- Diaries

رده بندی کنگره: DSR1626 رده بندی دیویس: ۹۵۵-۸۴۳۰۹۲

فهرست

یادداشت مؤلف:	۷
برادرم ابراهیم (روایت عباس هادی)	۱۵
ابی، جانم ابی (روایت محمدسعید صالح تاش)	۳۷
گرم مرتضی علی (روایت مصطفی صفاره‌زندی)	۵۷
آهن ربا بود (روایت جواد شیرازی)	۷۵
به روایت شمسار (روایت علیرضا صادقی محمدی)	۸۵
داش ابرام (روایت محمدی عموزاده نوری)	۱۰۱
بچه‌ها منتظرند (روایت فرج الله کلهر)	۱۰۷
همه فن حریف بود (روایت محمد فقانی)	۱۲۱
حضرت زهراًی بود (روایت حسین واقعی)	۱۲۹
اصغر و ابرام (روایت مرتضی پارساییان)	۱۳۷
بالاترین حد تواضع (روایت محمود منتظری)	۱۶۵
خواست خدا (روایت محمد جواد غروی)	۱۷۵
عملیاتی در عمق سی کیلومتری دشمن (روایت فرج الله مرادیان)	۱۸۱
عزیز دلم (روایت حشمت کوهپیکر)	۱۸۷
به دنیا دل نبنده هر که مرده (روایت جبار ستوده)	۱۹۳
به دلم نشست (روایت سیدرسول سیدعلیزاده)	۲۱۵
مصاحبه (روایت شهید ابراهیم هادی)	۲۲۵
نکته‌ی منفی نداشت (روایت مجید کفash تهرانی)	۲۲۹
ارتفاع تک درخت (روایت امیر سپهرنژاد)	۲۳۹
مقدر و نترس (روایت مجید بنی احمدی)	۲۴۷
به چشمانست التماس کن (روایت سید محمد کشفی)	۲۵۵
تصاویر	۲۶۷

یادداشت مؤلف

بسم الله الرحمن الرحيم
مَنْ وَرَّخَ مُؤْمِنًا فَكَانَهَا أَخْيَاء

هر که تاریخ مؤمنی را بنویسد، همانند کسی است که او را زنده کرده.

پیامبر اعظم (صلی الله علیہ و آله)

سلام و صلوات خدا بر پیامبر اعظم و خاندان جواهر وجودش؛ و سلام و درود بی پایان بر خمینی عزیز، آن منادی عشق و ایمان و آن معشوق تا ابد جاویدان.

بنا داشتم در این مجال، سفره‌ی دل بعثت‌ها سیری صعب و شاق تولید
کتاب پیش رو را از ابتدات انتها و موانعی که افراد به طور مستقیم و غیرمستقیم بر سر راهم قرار دادند، شرح بدhem؛ چند ده سطر هم پیرامون آن نگاشتم، اما در نهایت، با حکم اخلاق و توصیه‌ی دو عزیز، منصرف شدم و تمام آن متون را حذف کردم.
فقط به همین اندک بسنده می‌کنم که: ما زیاران چشم یاری داشتیم...

در دهم اردیبهشت سال ۱۳۹۸، اولین مصاحبه را از یکی از هم‌زمان شهید ابراهیم هادی گرفتم. بازخوردی که پس از آن، از جانب چند شخصیت حقیقی بر من حادث شد، متوجه‌ام ساخت که در جهت نیل به مقصد، راهی بسیار سخت در پیش رو دارم. فهمیدم باید خود را آماده‌ی مواجهه با موانع صعب الورود کنم.

سیری که برایم فراهم کرده بودند، باعث شد مصاحبه‌ی دوم و سوم، چهار ماه بعد، در یازدهم شهریور ماه ۹۸ انجام شود؛ و پس از آن، تا انتهای سال، موفق به

گرفتن مصاحبه نشوم.

این روند فوق فرسایشی، مرا از ادامه‌ی کار باز نداشت که هیچ، مصمم‌تر از پیش‌کرد. توکلم را به حضرت پوردگار، رب العالمین از دست نداده و از ابراهیم هادی مدد گرفتم. با وجود مساعی رو در رو، جهد و تقلایم را بیش از گذشته و به سطح بالایی رساندم؛ که در نهایت، حضرتش باب گشايش را بر من باز کرد؛ و این، آشنایی‌ام با جناب «علیرضا صادق محمدی» بود که با نام « حاج علی صادقی» می‌شناسندش و به «تیمسار» مشهور است.

حاج علی به نوعی، بزرگ بچه رزم‌منده‌هایی است که در سال‌های ۵۹ و ۶۰ و ۶۱ در جبهه‌ی گیلانغرب حضور داشتند. وی، نه پاسدار است و نه بسیجی و نه ارتشی، لکه با عنوان نیروی مردمی در سال ۵۹ در جبهه‌های غرب و به طور خاص گیلانغرب حاضر می‌شود و به دلیل مردمداری و کاریزمای منحصر به فردش، فرماندهی سپاه را نیز نیز همانگی با او در امور جاریه را بر خود واجب می‌کند. می‌توان گفت در این مقطع سخن حاج علی، فصل الخطاب بوده است.

او هنوز هم چنین خصوصیاتی دارد و رفقای زبانه دور و نزدیکش، خود را مجاب به اطاعت از سفارشات او می‌دانند. همو بود که به ما و مجموعه‌ی انتشارات یا زهرا (صلوات‌الله‌علیها) اعتماد ورزید و درباره‌ی ما و در ارتباط با کار ما با تک‌تک دوستان و هم‌زمان ابراهیم هادی تماس برقرار کرد و از وجهه‌ی قابل احترامش، برای ما خرج کرد. امیدوارم که توانسته باشیم جواب محبتش را بدیم؛ ان شاء الله.

کم کم یاران، رفقا و هم‌زمان آقا ابرام هادی آمدند پای کار. از پنجم تیر ۱۳۹۹ دوباره کار شروع شد. با قریب سی نفر مصاحبه صورت دادیم؛ از برادر و بچه محل و رفیق قبل از انقلاب گرفته تا هم‌زمان جبهه و جنگ.

تا قبل از این، بنده هیچ آشنایی با ابراهیم هادی نداشتم. زمانی که با دوستان و رفقای آقا ابرام بُر خوردم و روحمن با شخصیت او گره زده شد، تازه متوجهی چرایی

ایجاد این اتمسفر شدم.

شخصیتی که آقا ابرام دارد، چنان ژرف و اقیانوسی است که هر کس دست بر آن برد، بلاشک، کف دستش پر از مرواید و یاقوت خواهد شد.

تازه به این پی بردم و یافتم که چرا دوستان آقا ابرام، این چنین شیدا و شوریده، مفتون وار از او سخن می‌گویند و هنوز بعد از گذشت قریب چهل سال از بی‌نشانی او، مجnoon اویند. زمانی که «مهدی حسن قمی» صحبت می‌کرد، چنان ملیحانه از آقا ابرام می‌گفت، گویی حاضر است هر چه دارد بدهد، فقط یک بار دیگر رفیق بی‌بدیلش را ببینند. اشک می‌ریخت و از آقا ابرام یاد می‌کرد و حرف می‌زد. این، یک نمونه بود. قریب به اتفاق شان، همین وضع را داشتند.

یکی می‌گفت: «داش ابرام همانی بود که بود. هیچ دوگانگی ای نداشت». و چه سخن به جای ابراهیم که جواد شیرازی از او می‌گفت، با ابراهیم علی صادقی و مرتضی پارسیان، جمار ستوده و سعید صالح تاش و حشمت کوهپیکر و مصطفی صفاره‌نندی و ... همچنین تفاوتی نداشت. از دل سخن تمام دوستان، یک ابراهیم هادی واحد در می‌باشد؛ این متقدی و خداترس، مردمدار و نوع دوست، انفاق‌گر و حواس جمع، لوتی و داش مشتی للحاج و متهور، عاشق اهل بیت (صلوات‌الله‌علیہمَا) و خاصه خانم حضرت فاطمه زهرا (صلوات‌الله‌علیہا)، تارک دنیا و والهی عقبا، دوست و رفیق درجه یک، خاضع و فروتن، مؤمن دلسوزخته و ... جان کلام، شیعه‌ی واقعی آقا مرتضی علی (صلوات‌الله‌علیه).

این، وجود تسمیه‌ی ابراهیم هادی با دیگران است و همین وجهه، برای او آبرو و عزت روزافزون از جانب حضرت حق را در پی داشته است. او نفس شدید خود را زیر پا گذاشت و اوج جوانی و خوش‌سیمایی خود را فدای الله تبارک و تعالیٰ کرد؛ و حضرتش مزد دنیا و عقبایش را داد؛ الحق که گوارای وجودش.

تبیین شخصیت و سبک زندگی ابراهیم هادی، فلشی است به سمت خدا. هر چه متر و معیار مان به این فلش نزدیک‌تر باشد، روح و هدایت الهی نمود محسوس‌تری در زندگی مان دارد؛ و مع الاسف، هرچه دورتر، ظلالت و گمراهی و

بلاهت، بیشتر؛ و من حقیر، مشمول دومی هستم. خداوند همه‌ی ما را عاقبت به خیر از دنیا ببرد؛ و چه عاقبتی خوش‌تر از شهادت؛ ان شاء الله.

کتاب پیش‌رو، مشتمل بر بیست و یک روایت از بیست و یک نفر از نزدیکان و هم‌زمان شهید ابراهیم هادی است. انتخاب سبک روایتی هم دلیل داشت. وقتی با مدد الهی، نگارش کتاب را آغاز کردم، متوجه شدم به غیر از این سبک، هر روشی انتخاب کنم، به هدف که شخصیت‌شناسی ابراهیم هادی در این مصحف است، نخواهم رسید؛ یا به آن ضربه خواهد خورد. خرده روایت‌های فراوانی وجود داشت که در سبک‌های دیگر، فدا یا محو می‌شدند؛ لذا تصمیم گرفتم گفتار هر یک از افراد را به صورت یک روایت واحد تحریر کنم؛ و شد، آن چه پیش روی شماست.

روی جلد انتشار قدم شده است «جلد یکم»؛ این نیز دلیل دارد. در صورتی که تمامی روایت‌ها در فهرست جلد مندرج می‌شدند، حجم کتاب بالا می‌رفت و شاید به پانصد صفحه می‌رسید. تحریره بر من وارد شده که کتاب قطور، مطالعه‌کننده‌اش کمتر است؛ البته که این جماعت ندارد، بلکه در نگاه کلان، این مهم حادث می‌شود. بر همین اساس، تصمیم شدم که این کتاب را به صورت دو جلد مجزا منتشر کنم. جلد یکم پیش روی شماست. به امید حضرت حق و عنایت حضرت زهرا (صلوات‌الله‌علیها)، جلد دوم نیز به زودی به رشته‌ی تحریر درخواهد آمد؛ باز ان شاء الله.

در انتهای، ضمن طلب حلایت از تمامی عزیزان و دوستان گرانقدر شهید ابراهیم هادی که ما را در تهیی این اثر یاری گر بودند، نهایت تشکر و امتنان را از آن‌ها داشته و آرزوی توفیق روزافزون‌شان را از خداوند مستلت دارم.

مسلم، این اثر شامل نقاط ضعف و بعض اشتباہ در بیان و تاریخ و مکان رخداد هست. به هر ترتیب، گذر چهل ساله‌ی زمان، باعث خلط خیلی از اتفاقات در ذهن می‌شود. این رویداد، گریزناپذیر است. ضمن پوزش از این بابت، دست بوس دوستان عزیز شهید ابراهیم هادی هستم که در صورت وجود این رخداد، حقیقت

آن را برای ما مکشوف و معلوم سازند.

باز تشکر بی پایان خود را نثار حاج علی صادقی می کنم که دلسوزانه و به مثابه پدر، در تمام مراحل تولید کتاب، دغدغه مند بود و مسائل و حواشی را حتی دور از چشم ما، از اطراف و اکناف کار دور کرد و راند؛ خدایش اجرش دهد.

صمیمانه تشکر می کنم از برادر بزرگوار شهید ابراهیم هادی، جناب «عباس هادی» که خالصانه و بدون چشمداشت، پذیرای ما شد و در این مسیر بغرنج، یاری مان کرد. اجرکم عند الله.

کمال بی معرفتی است که یاد نکنم از «مهدی شهبازی» که از ابتدای انتها در کنارم بود. پی گیری های بی شمار او در مسیر طاقت فرسای آماده سازی مصاحبه ها، راه گشای خیل مشکلات بود. ضمن امتنان فراوانم ازاو، در همین مجال درخواست دارم بدخلقی هایم در مسیر آماده سازی کتاب را بر من بیخشايد.

الهی کفی بی عزّ آن اکون لک عبداً

و کفی بی فخرآ آن تکون لی ربیاً

انت کما احباب، فجعلنى كما ائحب

علی اکبری مزدآبادی

تهران، ۱۳۹۹ م بهمن ماه